COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 10.1.2020
COM(2020) 4 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

privind punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1007/2009, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2015/1775 privind comerțul cu produse derivate din focă

1. Introducere

Regimul UE privind focile

Regulamentul (CE) nr. 1007/2009[1] al Parlamentului European și al Consiliului privind comerțul cu produse derivate din focă (denumit în continuare „regulamentul de bază") interzice introducerea pe piața UE a produselor derivate din focă.

Interdicția comercială se aplică produselor derivate din focă fabricate în UE și celor importate. Regulamentul de bază a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2015/1775[2] pentru a reflecta concluziile hotărârilor Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) în litigiul CE-Produse derivate din focă[3]. Ca urmare, actualul regim UE privind focile prevede două excepții de la această interdicție:

1) Acesta permite introducerea pe piață a produselor derivate din focă în cazul în care produsele respective provin din activități de vânătoare desfășurate de comunitățile inuite sau de alte comunități indigene, cu condiția să fie îndeplinite condițiile specifice prevăzute la articolul 3 alineatul (1) din regulamentul de bază, astfel cum a fost modificat.

   De asemenea, articolul 3 alineatul (1a) din regulamentul respectiv, astfel cum a fost modificat, prevede că, în momentul introducerii pe piața UE, produsul derivat din focă este însoțit de un document care atestă conformitatea cu condițiile stabilite pentru a beneficia de excepția privind „comunitățile inuite sau alte comunități indigene". Certificatul ar trebui să fie emis de un organism recunoscut în acest scop de Comisia Europeană, în conformitate cu articolul 3 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1850 al Comisiei[4] (denumit în continuare „regulamentul de punere în aplicare").

2) Regimul permite, de asemenea, importul de produse derivate din focă în situația în care are un caracter ocazional și constă exclusiv din bunuri destinate uzului personal al călătorilor sau al familiilor acestora [articolul 3 alineatul (2) din regulamentul de bază, astfel cum a fost modificat].

Obligațiile de raportare prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1007/2009, astfel cum a fost modificat

Articolul 7 din regulamentul de bază, astfel cum a fost modificat, prevede că statele membre trimit Comisiei până la 31 decembrie 2018, și ulterior o dată la patru ani, un raport care prezintă acțiunile întreprinse pentru punerea în aplicare a acestui regulament.

Comisia transmite ulterior Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la punerea în aplicare a regulamentului în termen de 12 luni de la încheierea fiecărei perioade de raportare. Primul raport se prezintă până la 31 decembrie 2019.

Rapoartele menționate mai sus și raportul Comisiei ar trebui să evalueze funcționarea și eficacitatea regulamentului în ceea ce privește realizarea obiectivului său. Rapoartele ar trebui să evalueze, de asemenea, impactul asupra dezvoltării socioeconomice a comunității inuite

[1] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX%3A32009R1007
[2] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?qid=1574696517820&uri=CELEX:32015R1775
[3] http://trade.ec.europa.eu/wtodispute/show.cfm?id=475&code=2
[4] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX%3A32015R1850

sau a altor comunități indigene. Pentru ca informațiile să fie complete, rapoartele ar trebui să abordeze, de asemenea, impactul asupra populației de foci.

2. Context

În 1983, ca răspuns la preocupările generalizate legate de uciderea anuală a anumitor pui de focă, UE a adoptat Directiva Consiliului 83/129/CEE[5] pentru a interzice importul în UE de produse derivate din pui de focă din două specii: *Pagophilus groenlandicus* („cu palton alb") și *Cystophora cristata* („cu spate albastru"). Inițial, directiva s-a aplicat până la 1 octombrie 1985. Directiva 85/444/CEE[6] a prelungit perioada de aplicare a Directivei 83/129/CEE până la 1 octombrie 1989. În 1989 s-a adoptat prelungirea pe termen nedefinit a directivei prin intermediul Directivei 89/370/CEE a Consiliului[7].

Focile sunt vânate în interiorul și în afara UE și sunt utilizate pentru obținerea unor produse diverse, de la capsule cu acizi grași Omega-3 și până la articole de îmbrăcăminte în care se încorporează piei și blănuri prelucrate de focă. Dată fiind natura acestor produse, care sunt comercializate pe diferite piețe, inclusiv pe piața UE, este dificil sau chiar imposibil pentru consumatori să le distingă de alte produse similare care nu sunt derivate din focă.

Cetățenii și consumatorii și-au exprimat îngrijorarea cu privire la posibila prezență pe piață a unor produse obținute din animale ucise și jupuite într-un mod care provoacă suferință. Ca urmare, mai multe state membre au adoptat acte legislative care reglementează comerțul cu produse derivate din focă, interzicând importul și fabricarea de astfel de produse, în timp ce în alte state membre nu s-a impus nicio restricție de comercializare a acestor produse.

Aceste diferențe dintre dispozițiile naționale care reglementează comerțul, importul, producția și introducerea pe piață a produselor derivate din focă au afectat în mod negativ funcționarea pieței interne și au constituit obstacole în calea comercializării acestor produse. Prin urmare, UE a adoptat Regulamentul (CE) nr. 1007/2009[8] al Parlamentului European și al Consiliului (regulamentul de bază), ținând seama de principiile subsidiarității și proporționalității. Regulamentul de bază a introdus o interdicție privind introducerea pe piață a produselor derivate din focă.

În același timp, UE a recunoscut că vânătoarea de foci reprezintă o parte integrantă a economiei sociale, a nutriției, a culturii și a identității comunităților inuite sau ale altor comunități indigene, aducând o contribuție importantă la subzistența și dezvoltarea acestora, fiind o sursă de hrană și venituri care asigură traiul și mijloace de subzistență durabile pentru comunitate, conservând și asigurând continuitatea existenței tradiționale a comunității. UE a constatat, de asemenea, că vânătorile de foci desfășurate în mod tradițional de comunitățile inuite sau de alte comunități indigene nu dau naștere acelorași preocupări etice din partea publicului ca și vânătorile de foci desfășurate în principal în scopuri comerciale. În plus, se recunoștea la scară largă faptul că interesele fundamentale, economice și sociale ale comunităților inuite sau ale altor comunități indigene nu ar trebui să fie afectate în mod negativ, în conformitate cu Declarația din 2007 a Organizației Națiunilor Unite privind drepturile popoarelor indigene.

[5] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX%3A31983L0129
[6] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:31985L0444
[7] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX%3A31989L0370
[8] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX%3A32009R1007

Prin urmare, în mod excepțional, regulamentul de bază a permis introducerea pe piață a produselor derivate din focă care sunt obținute în urma unor vânători desfășurate în mod tradițional de comunitățile inuite sau de alte comunități indigene, cu condiția să se acorde atenția adecvată bunăstării animalelor și să se reducă suferința în cea mai mare măsură posibilă. Excepția s-a limitat la vânătorile care contribuie la subzistența acestor comunități.

Regulamentul de bază a permis, de asemenea, în mod excepțional, introducerea pe piață a produselor derivate din focă în situațiile în care vânătoarea era practicată exclusiv cu scopul gestionării durabile a resurselor marine.

În 2010, Canada și Norvegia au inițiat o procedură de soluționare a litigiului la Organizația Mondială a Comerțului, contestând regulamentul de bază și regulamentul inițial de punere în aplicare a acestuia (UE) 737/2010. În 2013, OMC a concluzionat că, prin permiterea intrării pe piața UE a anumitor produse derivate din focă ca urmare a excepțiilor aplicate în cazul comunității inuite și gestionării resurselor marine, regimul UE privind focile aducea prejudicii oportunităților concurențiale ale produselor din Canada și Norvegia în raport cu produsele importate din Groenlanda și cu produsele similare interne din UE. Într-adevăr, în perioada respectivă, doar Groenlanda solicitase în mod oficial recunoașterea de către un organism de atestare.

Pentru a-și alinia regimul la hotărârile OMC, UE a adoptat Regulamentul (UE) 2015/1775, care a modificat regimul UE privind focile prin eliminarea excepției prevăzute pentru gestionarea resurselor marine.

Cu toate acestea, eliminarea respectivei excepții nu a adus atingere dreptului statelor membre de a continua să reglementeze vânătorile desfășurate în scopul gestionării durabile a resurselor marine. Aceasta a împiedicat, totuși, statele membre să permită introducerea pe piață a produselor obținute în urma acestor vânători, cu excepția cazului în care acestea intrau sub incidența derogării pentru „comunitatea inuită sau alte comunități indigene”, care a rămas în vigoare. Regulamentul modificat a consolidat, de asemenea, coerența cu obiectivul regulamentului de bază, prin adăugarea explicită a considerentelor privind bunăstarea animalelor ca o condiție pentru aplicarea excepției.

Articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1007/2009 a impus Comisiei să emită note tehnice orientative[9], care să conțină o listă orientativă a codurilor din Nomenclatura combinată la care s-ar putea încadra produsele derivate din focă, pentru a facilita operațiunile de asigurare a respectării legii întreprinse de autoritățile naționale relevante.

Pentru a asigura o punere în aplicare uniformă a regulamentului de bază, Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1850 al Comisiei a fost adoptat pentru a specifica cerințele de import pentru produse derivate din focă destinate uzului personal al călătorilor sau al familiilor acestora. Acesta enumeră criteriile de recunoaștere a organismelor responsabile pentru emiterea certificatelor care atestă conformitatea cu excepția privind „comunitatea inuită sau alte comunități indigene”. De asemenea, specifică rolul autorităților competente din statele membre de a controla certificatele și înregistrarea datelor incluse în acestea.

[9] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?qid=1560955112627&uri=CELEX%3A52010XC1229%2804%29

3. Rapoartele statelor membre ale UE

Pentru exercițiul curent, statele membre ale UE au avut obligația de a transmite Comisiei rapoartele lor naționale, până la 30 iunie 2019, sub forma completării unui chestionar online. Pentru cele 28 de state membre ale UE, perioada de raportare a fost 18 octombrie 2015 [data de la care s-a aplicat Regulamentul (UE) 2015/1775] - 31 decembrie 2018.

Cu excepția a patru state membre (Franța, Grecia, Luxemburg și Malta), toate statele membre ale UE au transmis raportul național. Prezentul raport se bazează pe contribuțiile primite. Prin urmare, expresia „toate statele membre" ar trebui să fie înțeleasă ca desemnând „toate statele membre, cu excepția celor patru care nu au transmis raportul".

a) Autoritatea competentă

În conformitate cu articolul 6 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1850 al Comisiei, fiecare stat membru desemnează una sau mai multe autorități competente responsabile pentru: verificarea, la cererea autorităților vamale, a certificatelor pentru produsele derivate din focă importate; controlul eliberării certificatelor de către organismele recunoscute, stabilite și care activează în statul membru respectiv; și păstrarea unei copii a certificatelor eliberate pentru produsele derivate din focă obținute în urma vânătorii de foci practicate în statul membru respectiv. Statele membre comunică Comisiei denumirea autorităților competente desemnate, iar Comisia publică pe site-ul său[10] web lista cu autoritățile competente desemnate[11] și actualizează periodic această listă. Statelor membre li s-a solicitat să actualizeze informațiile care le privesc din lista publicată, după caz.

Legislația națională a statelor membre desemnează în mod oficial o autoritate competentă și îi definește rolul: inspectarea, verificarea certificatelor emise de organismele recunoscute, cooperarea cu alte administrații publice (cum ar fi Ministerul de Finanțe sau Ministerul Agriculturii) și cu autoritățile vamale, inclusiv furnizarea de orientări pentru controlul la frontiere. În Portugalia, importul de produse derivate din focă este reglementat prin licențele emise de autoritatea de gestionare în temeiul Convenției privind comerțul internațional cu specii ale faunei și florei sălbatice pe cale de dispariție (CITES).

În marja răspunsului său la chestionar, Danemarca a pus sub semnul întrebării necesitatea articolului 6 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1850 și a celei de a patra copii a certificatului din anexa la acesta, întrucât, în opinia sa, statele membre nu pot numi organismele recunoscute. Comisia a răspuns că unele state membre au populații care se încadrează în sfera definiției „comunitatea inuită sau alte comunități indigene" și care, astfel, ar fi autorizate să vâneze foci pentru subzistența proprie și să introducă produse derivate din focă pe piața UE. Respectivele state membre pot solicita ca unul dintre organismele lor să fie recunoscut oficial în vederea emiterii de certificate. În acest caz, ar fi relevante atât articolul 6 alineatul (1) literele (b) și (c), cât și cea de a patra copie a certificatului care trebuie prezentat autorității competente în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) litera (c).

b) Excepția privind „comunitatea inuită sau alte comunități indigene"

Danemarca a fost singurul stat membru care a raportat introducerea pe piața sa a unor produse derivate din focă în condițiile stabilite de excepția privind „comunitatea inuită sau alte

[10] https://ec.europa.eu/environment/biodiversity/animal_welfare/seals/seal_hunting.htm
[11] https://ec.europa.eu/environment/biodiversity/animal_welfare/seals/pdf/comp_authorities.pdf

comunități indigene", prevăzută la articolul 3 alineatul (1) din regulamentul de bază, astfel cum a fost modificat. În perioada de raportare, autoritățile vamale din Danemarca au înregistrat importuri de produse derivate din focă provenite din Groenlanda în valoare totală de 2 626 128 de coroane daneze, respectiv în cantitate totală de 10 502 kg.

Niciunul dintre statele membre nu a fost sesizat de autoritățile vamale sau de alte organisme de asigurare a respectării legii cu solicitarea de a decide asupra măsurilor care trebuie întreprinse în cazul în care există îndoieli cu privire la autenticitatea sau corectitudinea unui certificat sau de a oferi consiliere suplimentară. Niciunul dintre statele membre nu s-a aflat în situația de a refuza introducerea pe piața sa a unor produse derivate din focă cuprinse în sfera excepției aplicate „comunității inuite sau altor comunități indigene". Doar Portugalia a solicitat, într-o ocazie, traducerea unui certificat (prevăzut la articolul 4 din regulamentul de punere în aplicare) în limba sa națională. În Croația, legislația națională impune traducerea certificatelor în limba națională.

c) Uzul personal al călătorilor sau al familiilor acestora

Patru state membre (Republica Cehă, Germania, Polonia și Spania) au raportat cazuri în care autoritățile vamale au comunicat autorității competente întâmpinarea unor probleme legate de importul de produse derivate din focă pentru uzul personal al călătorilor sau al familiilor acestora, conform prevederilor articolului 3 alineatul (2) din regulamentul de bază, astfel cum a fost modificat.

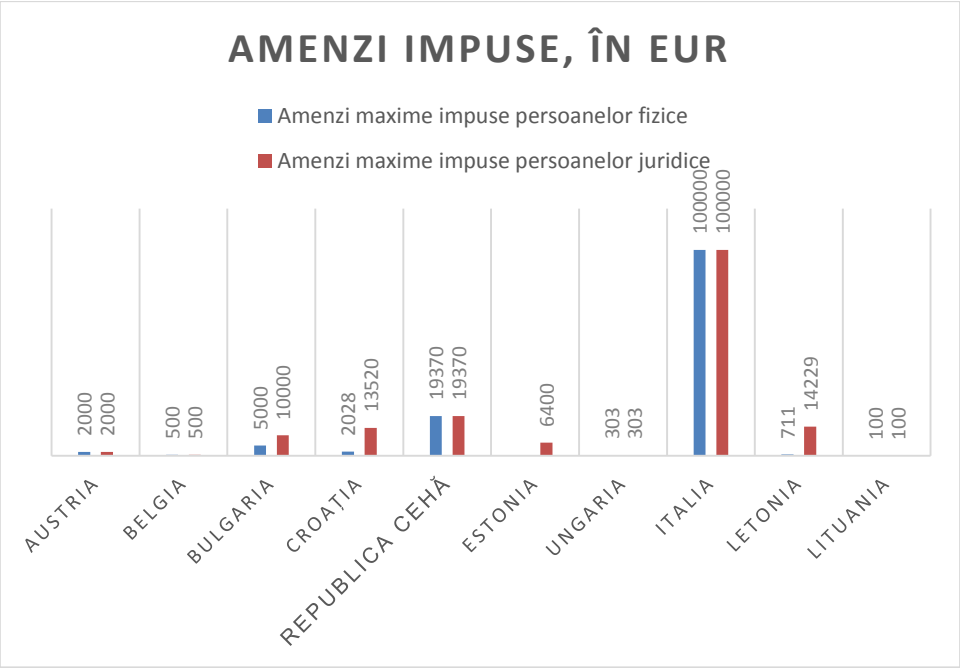
d) Introducerea pe piață pe un alt temei

Nu este permisă introducerea produselor derivate din focă pe piața UE pe un alt temei decât cele două excepții menționate mai sus. Doar Estonia și Portugalia au primit solicitări de introducere a unor produse derivate din focă pe piață pentru alte motive decât excepția aplicată „comunității inuite sau altor comunități indigene" sau uzul personal al călătorilor sau al familiilor acestora. În Estonia au fost importate piei de focă tăbăcite (1 700 de bucăți în 2016, 1 988 în 2017 și 2 418 în 2018) în vederea perfecționării active de către un producător de încălțăminte, care reexportă apoi toate produsele prelucrate. Portugalia a respins o cerere de autorizare a importului de produse derivate din focă în vederea comercializării.

e) Sancțiuni

În conformitate cu articolul 6 din regulamentul de bază, statele membre trebuie să prevadă norme privind sancțiunile efective, proporționale și disuasive aplicabile în cazul încălcării regulamentului și să asigure punerea în aplicare a acestor norme.

Toate statele membre, cu excepția Finlandei, au instituit norme privind sancțiunile aplicabile încălcărilor regulamentului de bază. Finlanda este în curs de a modifica legislația relevantă pentru a include astfel de norme. Sancțiunile în cauză variază de la amenzi și confiscarea și distrugerea bunurilor (în vigoare în toate statele membre, cu excepția Finlandei) până la detenție (doar în unele state membre). Cuantumul amenzii diferă, în general, în funcție de autorul infracțiunii - dacă aceasta a fost săvârșită de o persoană fizică sau de o persoană juridică. Tabelul de mai jos ilustrează valoarea maximă a amenzilor (în EUR) impuse în statele membre care au comunicat această informație în raportul lor național. Fără a fi exhaustiv, tabelul indică totuși diferențe semnificative între amenzile impuse de diversele state membre.

Niciunul dintre statele membre care au transmis un raport nu a impus astfel de sancțiuni în perioada de referință, iar autoritățile vamale nu au confiscat, în niciunul dintre aceste state membre, produse derivate din focă pe motiv că ar fi încălcat dispozițiile regulamentului.

f) Prelucrarea datelor

Doar Croația, Finlanda, Țările de Jos, Portugalia și Spania utilizează un sistem electronic pentru schimbul de date și înregistrarea datelor care figurează în certificate, în conformitate cu articolul 7 din regulamentul de punere în aplicare. Niciunul dintre statele membre nu a avut nimic de raportat cu privire la protecția datelor cu caracter personal în cadrul prelucrării certificatelor, aspect prevăzut la articolul 8 din regulamentul de punere în aplicare.

g) Informații transmise prin intermediul unei etichete cu cod QR

Pentru a asigura buna funcționare a excepției aplicate „comunității inuite sau altor comunități indigene” și pentru a îmbunătăți informațiile privind regimul UE privind focile, organismele recunoscute menționate la articolul 3 alineatul (4) din regulament, astfel cum a fost modificat, pot plasa o etichetă cu cod QR pe produsele derivate din focă pe care le-au certificat. Acest cod QR face legătura cu o pagină web EUROPA[12], care oferă informații relevante referitoare la regimul privind focile.

Doar nouă state membre (Danemarca, Estonia, Finlanda, Irlanda, Italia, Letonia, Polonia, Portugalia și Slovenia) au cunoștință despre existența acestui cod QR și niciunul dintre statele membre nu a fost sesizat de autoritățile vamale sau de alte organisme de asigurare a respectării legii pentru consiliere cu privire la acest cod QR.

h) Vânătoarea de foci

[12] https://ec.europa.eu/environment/biodiversity/animal_welfare/seals/eu_seal_regime.htm

În perioada de raportare, vânătoarea de foci a avut loc pe teritoriile Danemarcei, Estoniei, Finlandei și Suediei.

În rapoartele lor, aceste patru state membre au descris succint scopul vânătorii, condițiile în care s-a desfășurat aceasta, metoda de ucidere aplicată, dacă s-a ținut seama în mod corespunzător de bunăstarea animalelor și impactul acestei vânători asupra populației de foci, a ecosistemelor și a activităților umane. Textul de mai jos ilustrează opiniile exprimate în cele patru rapoarte naționale.

În Danemarca, focile nu pot fi vânate în regim liber, dar se poate solicita o derogare pentru împușcarea lor pe o rază de 100 de metri de la echipamentele de pescuit dacă scopul vânătorii este de a evita avarierea acestor echipamente, iar derogarea se poate aplica exclusiv în afara perioadelor de împerechere și de naștere a puilor. Din 2018, s-au acordat, de asemenea, derogări pentru vânarea focilor în râuri, acțiune care are un impact pozitiv asupra populațiilor de pești reproducători aflate sub presiune. Derogarea pentru împușcare este condiționată de utilizarea unei puști de calibru aprobat, promovarea unui test specific de abilități în utilizarea armei și deținerea unui permis danez de vânătoare. Pe insula Bornholm, focile din specia *Halichoerus grypus* pot fi împușcate de-a lungul întregului an, deoarece nu există un areal de reproducere în regiunea respectivă, dar vânătorii trebuie să urmeze un traseu specific de vânătoare. Populațiile de foci sunt monitorizate în Danemarca, efectuându-se anual numărarea efectivelor. Se pare că numărul mic de foci care au fost vânate în perioada de raportare (78 de foci din specia *Phoca vitulina* și 1 din specia *Halichoerus grypus*) nu a avut niciun impact asupra dimensiunii populației, a comportamentului focilor în general, a ecosistemului marin sau a posibilităților de observare a focilor.

În Estonia, focile pot fi vânate pentru a asigura o gestionare durabilă a resurselor marine și subzistența vânătorilor și a familiilor din comunitățile locale de pe insulele mici din această țară, precum și pentru a menține vii patrimoniul cultural și tradițiile acestor comunități. Vânarea focilor este reglementată în mod strict, în conformitate cu „Normele privind vânătoarea”, și se ține seama pe deplin de bunăstarea animalelor. Vânătoarea se poate desfășura în zone desemnate, pe durata sezonului de vânătoare (din 15 aprilie până în 31 decembrie), cu condiția prealabilă a promovării unui test de tir cu arma. Există cerințe speciale privind tipul de armă și de muniție utilizat și este interzisă vânătoarea din ambarcațiuni cu motor. Cota anuală de vânătoare este limitată la 1 % din populația de foci, iar impactul asupra populației de foci și a ecosistemului este marginal. În 2015, au fost vânate 10 foci din cota anuală de 53. În 2016, raportul a fost de 10 din 42, în 2017 - de 9 din 45, iar în 2018 - de 19 din 37. Din 2015, în Estonia este permisă din nou vânătoarea de foci din specia *Halichoerus grypus*, ceea ce reînvie o veche tradiție, în condițiile în care populația de foci din această specie a crescut de-a lungul anilor. Estonia a raportat că această vânătoare la scară mică este necesară pentru a reduce daunele suferite de sectorul pescuitului, dar că nu este permisă în zonele în care specia *Halichoerus grypus* este protejată.

În Finlanda, vânătoarea de foci este reglementată de legislația națională și UE relevantă, prin intermediul cotelor de vânătoare durabilă, al unui sezon de vânătoare limitat și al unor cerințe tehnice specifice privind armele și muniția. Vânătoarea de foci se desfășoară pe bază de permis, atât pe insule, cât și pe insulițe, în scopul gestionării durabile a resurselor marine, dar și pentru a preveni daunele suferite de pescuitul comercial. În ultimii ani, vânătoarea pe gheață a fost posibilă doar în nordul Mării Baltice. Mulți vânători utilizează puști moderne, speciale, pentru vânarea focilor și, înainte de a putea să vâneze, trebuie să susțină un examen, după parcurgerea unui curs de etică a vânătorii. De mai mulți ani, Autoritatea finlandeză pentru fauna sălbatică instruiește, de asemenea, vânători din regiunile de coastă în ceea ce

privește aplicarea unei metode de ucidere a focilor. Ministerul Agriculturii și Silviculturii este responsabil pentru stabilirea numărului maxim de foci din speciile *Halichoerus grypus* și *Pusa hispida* care pot fi vânate în mod sustenabil, pe baza celor mai fiabile date științifice colectate de Institutul pentru resurse naturale. Nu este permisă vânătoarea în cazul efectivelor reduse de foci (de exemplu, specia *Pusa hispida* în Golful Finlandei). Întrucât există doar câteva sute de vânători de foci – deoarece vânătoarea este costisitoare, iar zilele adecvate pentru această activitate sunt limitate –, numărul de foci împușcate anual se ridică la doar câteva sute. Creșterea anuală estimată a populației de foci este mai mare decât numărul focilor vânate. Focile se hrănesc în mod oportunist. Există dovezi culese în Finlanda și Suedia care arată că focile se hrănesc cu pește prins în echipamentele de pescuit dacă acestea nu sunt dotate cu sisteme de protecție în acest sens. În realitate, doar capcanele, vintirele (plase de pescuit lungi, în formă de saci, ținute deschise de inele) sau echipamentele similare pot fi prevăzute cu sisteme de protecție parțială împotriva focilor fără a afecta viabilitatea pescuitului comercial. Studiile sugerează că focile scot cantități mari de pește din echipamentele de pescuit fără să lase urme, ceea ce face ca impactul lor asupra efectivelor de pește să fie dificil de cuantificat. Focile consumă între 3 și 5 kilograme de pește pe zi, ceea ce poate periclita speciile sau populațiile de pește protejate de legislația UE sau de cea națională. Pescuitul recreativ și comercial cu tifane a scăzut cu 30-40 % în ultimele decenii în arhipelagul exterior și chiar a fost abandonat complet în anumite zone din cauza comportamentului de prădător al focilor. Vânătoarea de foci se desfășoară în principal în zonele maritime din arhipelagul exterior, unde interacțiunea cu alte activități umane este neglijabilă. Raportul Finlandei subliniază că interdicția asupra comercializării de produse derivate din focă reduce posibilitățile de dezvoltare a unor activități durabile care implică focile, cum ar fi turismul. Efectul pozitiv al vânătorii în apropierea echipamentelor de pescuit este doar temporar, deoarece în locul respectiv apar alte foci după câteva zile sau chiar după câteva ore. În general, vânarea focilor nu poate fi considerată singura modalitate de remediere a problemelor provocate de foci.

În Suedia, vânătoarea focilor este permisă și reglementată în mod strict de Agenția de protecție a mediului din Suedia, în regiunile în care populația de foci în creștere produce avarii considerabile echipamentelor de pescuit și consumă capturile. Cota de vânătoare și muniția care poate fi utilizată sunt reglementate, de asemenea, în mod strict. Potrivit deciziilor Agenției de protecție a mediului din Suedia, metoda de ucidere utilizată trebuie să provoace moartea imediată a animalului, evitând suferințele inutile, iar vânarea focilor dintr-o ambarcațiune se poate face doar cu condiția ca vânătorul să fi urmat un curs la o asociație de vânători din Suedia sau din Finlanda, iar ambarcațiunea să fie staționară. Legea suedeză privind vânătoarea prevede, de asemenea, că vânarea nu trebuie să provoace suferințe inutile. În Suedia sunt în curs de desfășurare studii în vederea conceperii unor echipamente de pescuit protejate împotriva focilor. Numărul de foci vânate în contextul vânătorii de protecție a pescuitului, singurul tip de vânătoare permis, reprezintă numai un procent foarte mic din populația de foci. Prin urmare, Suedia a raportat că impactul asupra populației de foci și a ecosistemelor este minim.

i) Evaluare generală

Statelor membre li s-a solicitat să prezinte o evaluare generală a trei aspecte legate de regulament de pe teritoriul lor: funcționarea (capacitatea regulamentului de a-și îndeplini rolul obișnuit), eficacitatea (capacitatea de a produce rezultatul preconizat) și impactul (de exemplu, modificarea pieței produselor derivate din focă).

Unele state membre (Belgia, Bulgaria, Republica Cehă, Irlanda, Italia, Lituania și Slovacia) au menționat că nu există comerț cu produse derivate din focă pe teritoriul lor și că, prin urmare, nu pot evalua funcționarea, eficacitatea și impactul regulamentului. Alte state membre (Cipru, Germania, Țările de Jos, România și Slovenia) nu au prezentat evaluări, probabil din același motiv.

Altele (Austria, Croația, Danemarca, Estonia, Finlanda, Ungaria, Letonia, Polonia, Portugalia, Spania, Suedia și Regatul Unit) consideră că regulamentul este adecvat scopului și nu au întâmpinat nicio problemă legată de aplicarea acestuia până în prezent. Autoritățile vamale din aceste state au instituit proceduri pentru punerea în aplicare adecvată a regulamentului. Danemarca, Estonia, Finlanda și Suedia au prezentat observații concrete în acest sens, care sunt redate în continuare.

Danemarca a menționat faptul că vânătoarea de foci este deosebit de importantă în Groenlanda și că guvernul danez consideră că este necesar să se promoveze înțelegerea vânătorii de foci din Groenlanda ca o ocupație legitimă sustenabilă și să se consolideze exportul de produse derivate din focă din Groenlanda, inclusiv către UE. Cu toate acestea, Danemarca și Groenlanda au susținut că, deși produsele provenite de la focile vânate de comunitatea inuită sau de alte comunități nu fac obiectul interdicției de import, această interdicție a condus la o scădere semnificativă a vânzărilor de piei de focă din Groenlanda pe piața din UE. Danemarca ar dori ca UE să informeze mai bine publicul cu privire la dreptul Groenlandei de a exporta piei de focă (în anumite condiții).

Estonia consideră că focile vânate în scopul gestionării resurselor marine ar trebui să fie utilizate integral și că ar trebui să se permită vânzarea la scară mică a obiectelor de artizanat realizate de comunitățile locale, pentru a compensa cheltuielile aferente vânătorii și a pune în valoare creativitatea și tradițiile acestor comunități. Din perspectiva Estoniei, imposibilitatea de a vinde în mod legal chiar și o cantitate minoră de produse derivate din focă afectează turismul, dezvoltarea comunităților locale și păstrarea tradițiilor din anumite regiuni.

Potrivit Finlandei, impactul regulamentului a depășit scopul preconizat al acestuia. Interdicția a contribuit la actuala stare precară a pescuitului costier și a redus semnificativ valoarea focilor ca specie de vânat. Ca urmare a interdicției, focile vânate pot fi utilizate doar de către vânători, ceea ce reduce disponibilitatea de a vâna foci în apropierea echipamentelor de pescuit și forțează coabitarea dintre foci și pescarii resemnați. Efectivele de foci sunt în creștere în Marea Baltică și sunt prezente pe întreaga coastă finlandeză. Finlanda a raportat că o vânare a focilor desfășurată în scopul gestionării durabile a resurselor marine, cu respectarea deplină a bunăstării animalelor și cu utilizarea tuturor părților animalelor capturate, în loc ca acestea să fie irosite, nu ar trebui să creeze preocupări de ordin moral pentru opinia publică. Focile pot fi ucise rapid, fără a provoca suferințe evitabile, prin metode care distrug funcțiile cerebrale senzoriale. În opinia Finlandei, a considera focile o resursă valoroasă, permițând comercializarea într-un cadru bine gândit a produselor derivate din focă, ar consolida sentimentul de responsabilitate și angajamentul față de utilizarea sustenabilă a acestei resurse. Comercializarea produselor derivate din focă nu a fost niciodată un sector mare, cu randament economic semnificativ. Totuși, în zonele de coastă, această activitate comercială poate contribui la asigurarea veniturilor și la susținerea valorilor culturale. O anchetă socială desfășurată în 2018 arată că 50 % dintre cetățenii finlandezi au o atitudine pozitivă față de comercializarea la scară mică a produselor derivate din focă. Potrivit inventarierii efectivelor din Marea Baltică, populația totală de foci din specia *Halichoerus grypus* numără 40 000-54 000 de indivizi, cu o creștere anuală de 2 300-3 000 de indivizi. 254 de foci din specia *Halichoerus grypus* au fost capturate în Marea Baltică în perioada 1 octombrie 2018 - 31 iulie

2019. Populația de foci din specia *Pusa hispida* numără cel puțin 20 000 de indivizi, cu o creștere anuală de 1 000 de indivizi. Specia *Halichoerus grypus* era prezentă în trecut doar în nordul Mării Baltice, dar populația sa în creștere se extinde în prezent în întreaga Mare Baltică, infestând stocurile estice de cod cu paraziți și mărind astfel rata mortalității codului. În opinia Finlandei, UE ar trebui să ia în considerare în mod serios modificarea regulamentului care interzice comercializarea produselor derivate din focă, pentru a reduce efectele socioeconomice negative considerabile ale interdicției asupra pescuitului și a culturii vânătorii.

Autoritățile și organizațiile neguvernamentale din Suedia au prezentat următoarele observații cu privire la impactul regulamentului. Vânătoarea de foci a făcut parte dintotdeauna din cultura și istoria Suediei, reprezentând o modalitate prin care pescuitul costier la scară mică reușește să obțină un venit suplimentar din vânzarea cărnii, a pieilor și a oaselor, acestea din urmă fiind utilizate la confecționarea uneltelor, a bijuteriilor și a armelor. Ca urmare a interdicției, a scăzut numărul de persoane care vânează foci, în timp ce efectivele în creștere de foci depășesc nivelul de siguranță biologică și provoacă infestarea cu paraziți a stocurilor de pește, reprezintă o concurență pentru pescari și distrug echipamentele de pescuit. O preocupare importantă subliniată de Agenția de protecție a mediului din Suedia constă în faptul că interdicția de comercializare din cadrul actualului regim privind focile împiedică utilizarea focilor ca o resursă, precum și gestionarea eficace a populației în creștere de foci, care aduce prejudicii considerabile capturilor și echipamentelor. Suedia s-a angajat să asigure un statut favorabil de conservare a focilor din specia *Halichoerus grypus*. Prin urmare, în opinia Agenției pentru gestionarea marină și a apei din Suedia, publicul ar putea accepta măsurile de care este nevoie pentru punerea în aplicare a gestionării necesare a efectivelor în creștere de foci dacă s-ar autoriza din nou, din motivele menționate mai sus, comercializarea produselor derivate din focă. Potrivit Suediei, pentru a justifica despăgubirile pentru daunele provocate de foci, acordate pescarilor în temeiul legislației naționale, focile din specia *Halichoerus grypus* ar trebui să fie valorificate ca o resursă. Valoarea economică a turismului pentru vânătoare și a vânzării de produse derivate din focă ar trebui să fie analizată în comparație cu costul despăgubirii pentru daunele provocate de foci. Comitetul suedez pentru agricultură consideră, ca principiu director, că toate speciile indigene din Suedia ar trebui să fie gestionate într-o manieră durabilă, pe termen lung, care să nu aibă impact negativ asupra statutului de conservare al acestora. Potrivit regimului UE modificat privind focile, utilizarea comercială a focilor vânate în scopul gestionării durabile a resurselor marine este ilegală. Prin urmare, deși focile sunt vânate în mod legal în Marea Baltică, capturile pot fi utilizate doar în gospodăriile vânătorilor sau ajung în depozitele de deșeuri, fapt care ar putea fi privit ca o acțiune nesustenabilă din punctul de vedere al mediului și din perspectivă etică. Din aceste motive, Suedia raportează că ar trebui să fie autorizată comercializarea la scară mică a produselor derivate din focă. Consiliul Național pentru Comerț a reamintit că Suedia a solicitat introducerea unei excepții de la interdicția de comercializare a produselor derivate din focă și în cadrul negocierilor anterioare. Asociațiile de pescari din Suedia menționează faptul că focile produc tot mai multe daune sectorului pescuitului costier la scară mică și că vor continua să vâneze aceste animale în scopul gestionării resurselor din Marea Baltică. Asociațiile deplâng faptul că o resursă atât de valoroasă este irosită, întrucât cea mai mare parte a capturilor ajunge în depozitele de deșeuri, vânătorii fiind chiar nevoiți să achite o taxă pentru a putea elimina capturile în aceste depozite. Potrivit Asociației vânătorilor, vânătoarea de foci face parte din patrimoniul cultural și reprezintă o modalitate de protejare a diversității biologice a stocurilor de pește. Vânătoarea de protecție practicată în prezent este reglementată de norme stricte, dar adevărata problemă este că focile vânate în mod legal nu pot fi utilizate sau vândute din cauza interdicției de comercializare. În opinia Asociației vânătorilor din

Suedia, vânătoarea de protecție necesită investiții importante în dobândirea de cunoștințe și în echipamente și devine domeniul exclusiv al câtorva experți, al căror interes pentru vânătoare scade după acoperirea necesarului propriu de carne și piei.

4. Rapoartele organismelor recunoscute

În conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază modificat, produsele derivate din focă care pot fi introduse pe piața UE în temeiul excepției aplicate „comunității inuite sau altor comunități indigene" trebuie să fie însoțite de un certificat emis de un organism recunoscut în acest scop de Comisia Europeană, în conformitate cu articolul 3 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1850 al Comisiei (regulamentul de punere în aplicare).

Până în prezent, Comisia Europeană a recunoscut trei organisme:

- Departamentul pentru pescuit, vânătoare și agricultură din Groenlanda[13],
- Departamentul pentru mediu al guvernului din Nunavut (Canada)[14],
- Guvernul Teritoriilor de Nord-Vest ale Canadei[15]

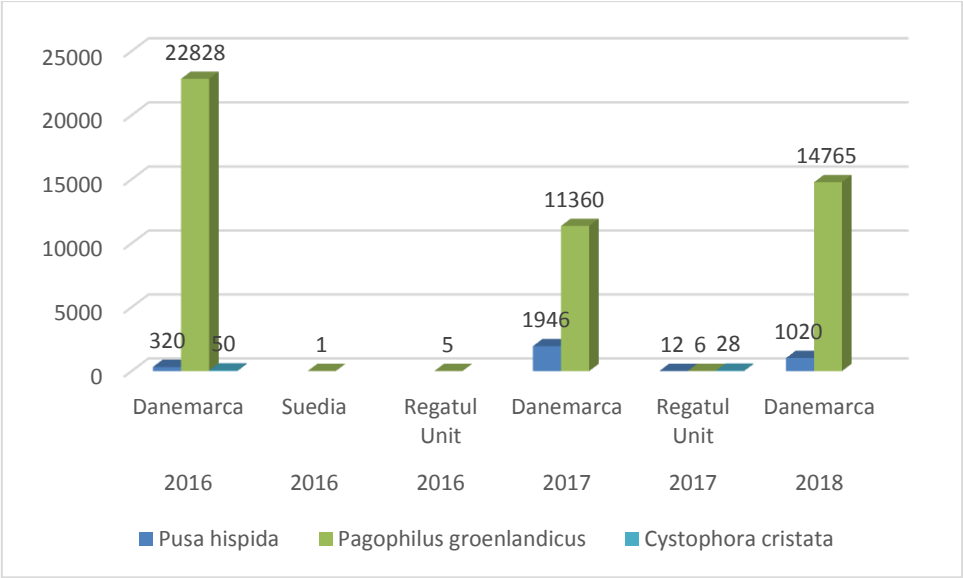
Pentru exercițiul curent, organismelor recunoscute li s-a solicitat să răspundă la un chestionar online până la data de 30 iunie 2019. Perioada de raportare pentru Groenlanda și Nunavut a fost 26 octombrie 2015 - 31 decembrie 2018, iar pentru Teritoriile de Nord-Vest ale Canadei, 14 februarie 2017 - 31 decembrie 2018.

a) Certificatele

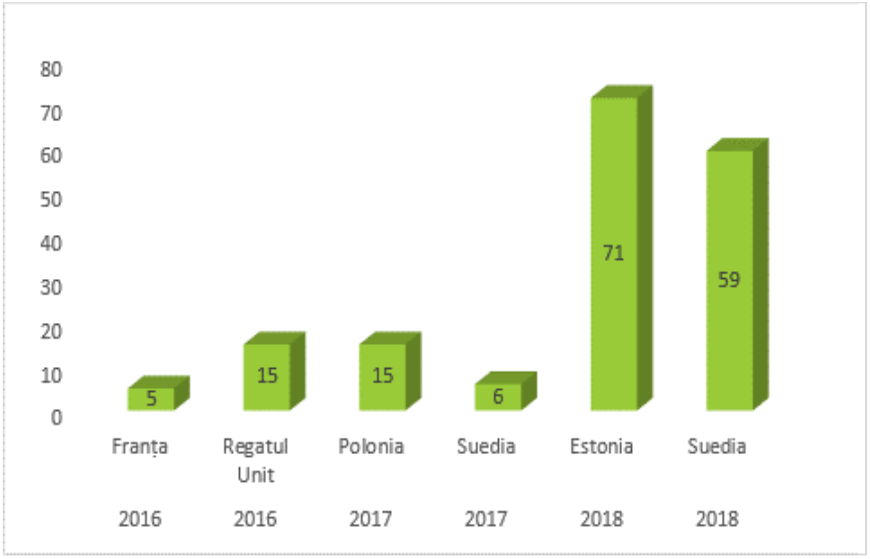
Organismele recunoscute din Groenlanda și Nunavut au emis în perioada de raportare un număr mare de certificate care să însoțească produsele derivate din focă provenite din aceste teritorii în vederea introducerii pe piața din UE. Respectivele produse derivate din focă au constat în piei de focă finisate/tăbăcite sau prelucrate suplimentar, în produse confecționate din piei de focă tăbăcite la nivel comercial, dar și din accesorii confecționate din astfel de piei, cum ar fi cordelițe, pălării, papuci de casă, agrafe de păr sau genți.

Departamentul pentru pescuit, vânătoare și agricultură din Groenlanda a emis certificate însoțitoare pentru produse derivate din focă provenite de la speciile *Pusa hispida*, *Pagophilus groenlandicus* și *Cystophora cristata* care au fost introduse pe piața UE în Danemarca, Suedia și Regatul Unit. Tabelul de mai jos indică numărul de articole derivate dintr-o anumită specie de focă care au fost importate de aceste trei state membre ale UE în cei trei ani vizați de perioada de raportare.

[13] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?qid=1571662742841&uri=CELEX%3A32015D1027%2802%29
[14] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?qid=1571662612122&uri=CELEX%3A32015D1027%2801%29
[15] https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX%3A32017D0265

Departamentul pentru mediu al guvernului din Nunavut (Canada) a emis certificate însoțitoare pentru produse derivate din focă provenite doar de la specia *Pusa hispida*, care au fost introduse pe piața UE în Franța, Regatul Unit, Polonia, Suedia și Estonia. Tabelul de mai jos indică numărul de articole derivate din focă provenite de la specia *Pusa hispida*, care au fost importate de aceste state membre ale UE în cei trei ani vizați de perioada de raportare.

Tabelul nu arată că și Estonia a importat, în 2018, un produs derivat din focă provenit de la specia *Pusa hispida*. Cu titlu pur informativ, întrucât Norvegia nu intră în sfera de aplicare a prezentului raport, Departamentul Mediului din cadrul guvernului din Nunavut a emis certificate însoțitoare pentru 377 de produse derivate din focă provenite de la specia *Pusa hispida* și 23 de produse derivate din focă provenite de la specia *Pagophilus groenlandicus*, în vederea introducerii pe piața norvegiană în 2018.

Guvernul Teritoriilor de Nord-Vest ale Canadei nu a emis niciun certificat în perioada de raportare de doi ani alocată, întrucât vânzările de piei de focă brute în cadrul licitațiilor s-au limitat la piața internă din Canada, care nu impune verificarea originii. Potrivit organismului recunoscut, lipsa prezenței/cererii pe piața din UE este urmarea interdicției comerciale.

Cele trei organisme recunoscute au raportat unele probleme legate de certificate.

În opinia organismului recunoscut din Groenlanda, vămuirea la frontieră a loturilor de piei de focă tăbăcite exportate de societățile Great Greenland Furhouse și Kopenhagen Fur în Regatul Unit a durat disproporționat de mult timp. Din acest motiv, unii clienți nu mai doresc să achiziționeze piei de focă, deoarece nu pot fi siguri că vor primi produsele rapid.

Organismul recunoscut din Nunavut a identificat mai multe probleme legate de certificate și a solicitat UE să precizeze dacă ar fi acceptabile următoarele:

- Să se emită un singur certificat pentru mai multe piei, având în vedere că sistemul organismului recunoscut din Nunavut este configurat în prezent pentru a emite certificate doar pentru piei individuale. Odată remediată această problemă, Nunavut ar dori să automatizeze complet procesul de emitere a certificatelor.

- Să se emită un certificat pentru artizanii din Nunavut, care să ateste că aceștia lucrează doar cu piei de focă provenite din vânători desfășurate de comunitatea inuită. Într-adevăr, un produs derivat din focă poate fi confecționat din mai multe piei sau dintr-o piele se pot obține mai multe produse derivate din focă. Unii artizani achiziționează piei de la alte organisme recunoscute și le combină cu piei din Nunavut pentru confecționarea produselor finite. Guvernul din Nunavut se angajează să monitorizeze aceste persoane și să le solicite utilizarea unui element de trasabilitate pentru a asigura conformitatea.

- Să nu fie obligatorie precizarea statului membru al UE în care produsul va fi introdus pe piață. În unele situații, produsul poate să intre în UE, să iasă și apoi să reintre; în alte cazuri, produsul poate fi prelucrat într-un anumit stat membru, fără ca organismul recunoscut să știe în ce stat membru va fi introdus pe piață produsul finit. Actualul format de certificat impune organismului recunoscut să precizeze numele statului membru, iar această cerință ar trebui să fie înlocuită cu mențiunea generală că produsul va fi introdus pe piața UE.

- Să se exploreze alte modalități prin care se poate dovedi originea inuită în afara certificatului fizic, de exemplu aplicarea unei ștampile doar pe pieile care au fost urmărite și atestate de guvernul din Nunavut sau aplicarea unei etichete cu un cod QR și a unui timbru sec de către guvernul din Nunavut, elemente care sunt aproape imposibil de falsificat.

Organismul recunoscut din Nunavut ar dori să știe, de asemenea, cum ar trebui să se procedeze în cazul în care o persoană introduce în UE atât produse destinate vânzării, cât și articole personale confecționate din piei de focă.

În ceea ce privește organismul recunoscut din Teritoriile de Nord-Vest ale Canadei, principala problemă constă în faptul că actualul său sistem poate verifica doar certificatele scrise de mână care însoțesc piei de focă întregi (brute sau prelucrate). Întrucât sistemul nu poate analiza produsele individuale obținute din una sau mai multe piei de focă, trebuie create manual certificate individuale pentru fiecare articol. Implementarea certificatelor va necesita

modificarea sistemului, ceea ce presupune alocarea de fonduri în acest scop. Toate focile vânate de comunitatea inuită/inuvialuită din Nunavut și din Teritoriile de Nord-Vest ar trebui să fie considerate ca fiind conforme, iar pieile obținute de la acestea ar trebui să fie certificate în mod automat. Mecanismele de asigurare a conformității au fost comunicate în mod adecvat în cadrul procesului de către organismul de atestare. Deși sunt prevăzute sancțiuni pentru cazurile de neconformitate, până în prezent nu a fost necesară aplicarea acestora. Organismul recunoscut din Teritoriile de Nord-Vest regretă lipsa de angajament din partea UE pentru furnizarea de sprijin financiar sau tehnic în vederea operaționalizării excepției și îndeamnă UE să aloce fonduri specifice în domeniul educației și al informării, pentru a permite comunității inuite/inuvialuite care desfășoară activități economice să își prezinte produsele în fața consumatorilor și a publicului european.

Organismelor recunoscute li s-a solicitat, de asemenea, să descrie modul în care au monitorizat conformitatea cu articolul 3 alineatul (1) din regulamentul de bază, care permite introducerea pe piață numai dacă produsele derivate din focă se obțin în urma unor vânători desfășurate în mod tradițional de comunitățile inuite sau de alte comunități indigene, contribuind la subzistența comunității, și se acordă atenția corespunzătoare bunăstării animale.

În ceea ce privește Groenlanda, Departamentul pentru pescuit, vânătoare și agricultură a făcut trimitere la informațiile încă valabile furnizate Comisiei înainte de recunoașterea acestui departament ca organism de atestare.

Nunavut confirmă faptul că inuiții au vânat dintotdeauna foci în această regiune în mod tradițional și că toate vânătorile de foci din Nunavut au caracter de subzistență. Nu s-au emis permise comerciale inuiților din acest teritoriu. Legea din Nunavut privind fauna și flora sălbatică prevede aplicarea unui tratament fără cruzime focilor vânate și este pusă în aplicare de agenții de conservare. Pieile de focă sunt monitorizate prin sistemul de monitorizare a blănurilor. Departamentul pentru Mediu al guvernului din Nunavut a emis certificate pentru toate pieile de focă certificabile și produsele care se califică în temeiul excepției aplicate comunităților indigene. Comunitatea inuită și guvernul din Nunavut se ghidează după trei principii de bază în ceea ce privește vânătoarea de foci: (1) exploatarea durabilă, prin care resursele sunt protejate împotriva supraexploatării și gestionate în așa fel încât să se mențină locul focilor în ecosistemul global; (2) utilizarea integrală a animalelor vânate (din carne se obțin produse alimentare, pieile sunt folosite pentru confecționarea articolelor de îmbrăcăminte, iar grăsimea este o sursă bogată de acizi grași omega 3; și (3) exploatarea fără cruzime, potrivit căreia focile trebuie tratate cu respect și vânate doar pentru acoperirea necesităților, iar uciderea în sine este simplă și rapidă.

În ceea ce privește Teritoriile de Nord-Vest, Guvernul Teritoriilor de Nord-Vest și Inuvialuit Regional Corporation sunt singurii reprezentanți eligibili ai culturilor/comunităților din nord. Este necesar în continuare un studiu al sectorului și al potențialului acestuia.

Niciunul dintre organismele recunoscute nu a identificat cazuri de neconformitate. În Nunavut, micul grup de artizani implicat urmează cu strictețe normele de acces pe piața UE. Organismul recunoscut din Nunavut a distribuit materiale educative în teritoriu și grupurilor esențiale din afara Nunavut, pentru a oferi informații clare cu privire la procesul de certificare, precum și datele sale de contact.

Cele trei organisme recunoscute sunt auditate anual. În Groenlanda, acest audit nu abordează în mod exclusiv procesul de certificare din cadrul regimului UE privind focile. În Nunavut pot fi realizate audituri mai aprofundate dacă intervin anumite chestiuni specifice.

Cele trei organisme recunoscute întocmesc rapoarte periodice de activitate. În Groenlanda, aceste rapoarte sunt anuale. În Nunavut, se prezintă trimestrial ministerului de resort rapoarte privind stadiul în care se află toate programele, proiectele, activitățile și inițiativele legate de utilizarea pieilor de focă. În Teritoriile de Nord-Vest, se prezintă ministerului de resort rapoarte periodice privind inițiativele legate de industria blănurilor, vizând astfel produsele derivate din focă, vânzările anuale de materii prime și sprijinirea economiilor tradiționale. Organismelor recunoscute nu li s-a solicitat să prezinte detalii cu privire la conținutul acestor rapoarte de activitate.

b) Prelucrarea datelor

Cele trei organisme recunoscute utilizează un sistem electronic pentru schimbul de date și înregistrarea datelor care figurează în certificate. Nunavut utilizează sistemul de monitorizare a blănurilor pentru gestionarea informațiilor referitoare la originea pieilor și emiterea certificatelor pentru pieile de focă.

Niciunul dintre organismele recunoscute nu a avut de raportat probleme în ceea ce privește protecția datelor cu caracter personal cu ocazia prelucrării certificatelor. Sistemul de monitorizare a blănurilor din Nunavut este, în parte, un sistem financiar și, prin urmare, conținutul său este confidențial.

c) Informații transmise prin intermediul unei etichete cu cod QR

La cererea Groenlandei, Comisia și-a dat acordul pentru plasarea unei etichete cu cod QR pe produsele derivate din focă, în scopul informării mai bune a consumatorilor cu privire la existența și legitimitatea excepției aplicate comunității inuite. Introducerea pe piața UE este facilitată pentru un produs derivat din focă pe care s-a aplicat acest cod specific și care este însoțit de certificatul aferent emis de unul dintre organismele recunoscute. Acest cod QR face legătura cu o pagină web care oferă informații privind regimul UE privind focile.

Groenlanda și Nunavut utilizează codul QR. Nunavut aplică acest cod pe pieile de focă și pe etichetele produselor utilizate de artizani și de meșteșugari. Teritoriile de Nord-Vest încă nu utilizează codul, deoarece procesul ar necesita asocierea codului cu etichetele sau mărcile existente ale produselor, ceea ce ar presupune modificarea mărcilor înregistrate pentru a include codul QR.

d) Evaluare generală

Organismele recunoscute au prezentat evaluări ale funcționării și eficacității „excepției privind comunitățile inuite sau alte comunități indigene” pe teritoriul lor.

În Groenlanda, Departamentul pentru pescuit, vânătoare și agricultură recunoaște angajamentul UE de a respecta și de a promova drepturile populațiilor indigene, inclusiv dreptul de a-și desfășura în mod liber activitățile economice. Cu toate acestea, din punct de vedere practic, departamentul consideră că regimul UE privind focile are efecte negative asupra comunității inuite sau a altor comunități indigene. Departamentul consideră că este necesar să se crească nivelul de conștientizare și să se îmbunătățească informarea cetățenilor din UE cu privire la legalitatea comercializării produselor provenite de la foci vânate de comunitatea inuită sau de alte comunități indigene, restabilindu-se astfel încrederea consumatorilor în produsele derivate din focă provenite din Groenlanda.

Potrivit guvernului din Nunavut, excepția privind „comunitatea inuită sau alte comunități indigene” funcționează în mod corespunzător. Ar trebui soluționate totuși, de comun acord cu UE, unele aspecte practice legate de emiterea certificatelor. Nunavut ar dori să se permită ca certificatul emis pentru o piele dată să fie utilizat pentru toate produsele derivate din pielea respectivă. De asemenea, Nunavut își dorește simplificarea certificatului propriu-zis, în sensul reducerii informațiilor care trebuie furnizate de către fabricant (de exemplu, țara în care va fi introdus produsul pe piață), și poate chiar reducerea certificatului la mici etichete cu un cod QR. Excepția ar putea fi eficace în furnizarea unui mijloc prin care producătorii inuiți din Nunavut să poată dobândi acces la piața UE dacă s-ar aborda provocările menționate mai sus. Cerințele de certificare au impus o sarcină nejustificată, cu caracter de descurajare, asupra producătorilor inuiți și a cumpărătorilor din Uniune. Nunavut ar aprecia sprijinul UE pentru întreprinderea unor activități de informare a producătorilor, muzeelor și comercianților cu amănuntul din UE cu privire la existența și funcționarea excepției. Nunavut dorește să sprijine UE în garantarea faptului că drepturile populațiilor indigene, suveranitatea alimentară și reducerea sărăciei sunt realizabile și abordabile prin intermediul legislației adoptate.

Potrivit Guvernului Teritoriilor de Nord-Vest, beneficiile directe ale excepției sunt foarte limitate. Costurile certificării ar depăși valoarea produselor derivate din focă a căror monitorizare și certificare este vizată de sistem în temeiul regulamentului UE și, prin urmare, aceste costuri ar urma să fie transferate chiar comunității inuvialuite/inuite. Impactul excepției pentru comunitatea inuită ar fi îmbunătățit considerabil dacă UE ar conveni ca toate focile vânate de comunitatea inuvialuită din Teritoriile de Nord-Vest să fie considerate conforme și, prin urmare, să fie certificate în mod automat. S-ar putea concepe, prin consultare cu UE, un sistem de identificare a pieilor și de emitere a etichetelor pentru produse. Altfel, ar fi necesară finanțarea externă pentru conceperea și funcționarea unui sistem conform cu cerințele regulamentului UE, care să permită comunității inuite să dobândească în mod eficace accesul pe piața UE. Piața internă și locală a materiilor prime și a produselor derivate din focă rămâne solidă; piața de export, în schimb, fluctuează între a fi limitată și inexistentă. Nivelul exploatării de subzistență a rămas relativ constant de-a lungul anilor, dar a intrat într-un declin pronunțat începând din 2000, în acord cu scăderea cererii și a volumelor vândute efectiv. În 2009, guvernul din Teritoriile de Nord-Vest a instituit un program pentru a atenua efectele interdicției UE privind focile prin stabilizarea prețurilor, în sprijinul economiei tradiționale. În ultimii 10 ani, doar 16 % dintre pieile brute au fost vândute în afara Canadei, ceea ce corespunde unei pierderi de venituri potențiale de 140 000 de dolari canadieni.

Organismele recunoscute au evaluat impactul regulamentului privind comerțul cu produse derivate din focă asupra dezvoltării socioeconomice a comunității inuite sau a altor comunități indigene de pe teritoriile lor.

În Groenlanda, vânarea focilor și comercializarea produselor derivate din focă este de o importanță socioeconomică și culturală fundamentală pentru comunitățile inuite. Punerea în aplicare a regimului UE privind focile a avut un impact uriaș asupra vânării focilor, în special în regiunile îndepărtate și izolate din nordul și estul Groenlandei. În comparație cu perioada 2005-2008, cu alte cuvinte înainte de regimul UE privind focile, numărul de foci vânate în Groenlanda a înregistrat o scădere de 35 % în perioada 2014-2017. Numărul de piei de focă vândute tăbăcăriei Great Greenland A/S în perioada 2015-2018 a scăzut cu 66 %, numărul de piei de focă vândute pe piața internațională în aceeași perioadă a scăzut cu 54 % – cea mai mare scădere, 92 %, fiind înregistrată în 2010 –, iar numărul celor vândute pe piața internă a scăzut cu 38 %. Cu toate acestea, numărul de piei de focă păstrate pentru uz personal în perioadele 2005-2008 și 2014-2017 a rămas la același nivel. Departamentul pentru pescuit, vânătoare și agricultură contestă justificarea regimului privind focile și remarcă faptul că

vânătoarea sustenabilă de foci, cu respectarea deplină a bunăstării animalelor, ar fi fost posibilă în lipsa acestui regim. Departamentul este îngrijorat de faptul că nu s-a realizat nicio evaluare prealabilă, nici în ceea ce privește preocupările percepute ale cetățenilor din UE din prezent, care au constituit justificarea de bază a regulamentului, nici privind eventualele modalități alternative, mai puțin restrictive pentru comerț, de abordare a posibilelor preocupări. Departamentul își exprimă, de asemenea, îngrijorarea că regimul UE privind focile, în pofida prevederii excepției privind comunitatea inuită, nu corespunde conceptului de economie albastră susținut de UE în toate aspectele utilizării durabile a resurselor vii, mai puțin în ceea ce privește speciile de foci.

În Nunavut și în Teritoriile de Nord-Vest, vânătoarea focilor și consumul, confecționarea și vânzarea de produse derivate din focă de-a lungul întregului an constituie o componentă cu tradiție îndelungată a expresiei culturale și a modului de câștigare a existenței pentru societatea inuită. În prezent, comunitatea inuită depinde de foci pentru menținerea securității alimentare și câștigarea de venituri într-un teritoriu în care prețurile produselor alimentare disponibile în magazine sunt foarte ridicate, iar oportunitățile de încadrare în muncă sunt limitate. Vânătoarea de foci permite comunității inuite să își mențină legăturile cu teritoriul și să transmită cunoștințele și abilitățile tradiționale generațiilor mai tinere. Guvernele din Nunavut și din Teritoriile de Nord-Vest colaborează cu artizani și cu asociații de arte și meșteșuguri pentru a promova economia durabilă, tradițională și contemporană a teritoriilor lor, urmărind o independență economică egală pentru bărbați și femei. Femeile inuite comercializează în mare parte la nivel local, în comunitățile lor, produsele derivate din focă pe care le confecționează, fără a le exporta în UE, deși acestea sunt pe deplin conforme cu regulamentul. Printre motivele principale se numără teama de a nu încălca regimul UE privind focile, obstacolele în calea comerțului care au apărut ca urmare a interdicției propriu-zise (pierderea interesului din partea cumpărătorilor, absența legăturilor cu potențialii cumpărători), lipsa de experiență în materie de comerț internațional și confuzia legată de certificarea pieilor în raport cu produsele obținute din piei certificate. Până în prezent, în ceea ce privește Nunavut, regulamentul nu a avut un impact pozitiv asupra dezvoltării socioeconomice a comunității inuite. Regimul UE privind focile a deschis o oportunitate, dar este perceput a fi un instrument controlat în mod excesiv. Guvernul din Nunavut invită UE să organizeze reuniuni cu organismele recunoscute și cu alte părți interesate implicate, pentru a discuta modalități prin care se pot operaționaliza mai bine cerințele regulamentului pentru a maximiza beneficiile excepției privind comunitatea inuită în acest context global în schimbare.

Teritoriile de Nord-Vest lucrează în continuare la crearea cadrului administrativ adecvat pentru conformarea la excepție. Primul pas esențial, și anume identificarea capacității locale și a pieței/cererii potențiale de produse a fost amânat pe termen nedefinit. Studiile prealabile de fezabilitate urmau să furnizeze informații în vederea adoptării deciziilor strategice de investiții din sector și să încurajeze dezvoltarea sectorului într-un mod relevant și sustenabil, dar încă nu au fost realizate. Un eveniment de promovare găzduit în martie 2019 a contribuit la identificarea unor noi oportunități de comercializare printre localnici și turiști. Teritoriile de Nord-Vest remarcă faptul că UE recunoaște comunitatea inuită ca fiind o societate de importanță culturală distinctă, precum și necesitatea de a proteja în egală măsură mediul arctic și existența inuiților. Totuși, din perspectiva acestui guvern, regimul UE privind focile a distrus piața de produse derivate din focă din UE, iar impactul său negativ asupra economiei comunității inuite/inuvialuite este resimțit pe scară largă. Guvernul Teritoriilor de Nord-Vest îndeamnă UE să abordeze interdicția privind focile în cadrul unui forum public și să emită un comunicat prin care să confirme existența excepției privind comunitatea inuită, menționând

teritoriile de proveniență recunoscute până în prezent. Forumul ar trebui să promoveze dreptul comunității inuite de a vinde în UE produse derivate din focă, brute sau prelucrate, precum și faptul că cetățenii din UE pot deține și vinde angro/cu amănuntul, în mod legal, mărfuri certificate.

Organismelor recunoscute li s-a solicitat, de asemenea, să evalueze impactul regulamentului asupra focilor de pe teritoriul lor. Departamentul pentru pescuit, vânătoare și agricultură din Groenlanda dorește să sublinieze că comercializarea de produse derivate din focă este o activitate legitimă și sustenabilă, care nu ar trebui să fie obstrucționată sau stigmatizată, și că comunitatea inuită sau alte comunități indigene sunt preocupate de bunăstarea animalelor. Potrivit Nunavut și Teritoriilor de Nord-Vest, regulamentul nu a avut niciun impact asupra populațiilor de foci, iar excepția nu a condus la intensificarea capturării. Capturarea se desfășoară, la fel ca până acum, în conformitate cu regulile de capturare și cu valorile comunității inuite. În Teritoriile de Nord-Vest, vânătorii inuvialuiți/inuiți de subzistență au capturat dintotdeauna focile prin metode tradiționale și fără cruzime. Focile sunt exploatate în mod sustenabil, ca o sursă sănătoasă și accesibilă de proteine și de grăsime de mamifere cu conținut de acizi omega 3. Pieile de focă sunt destinate utilizării în gospodărie sau constituie o sursă valoroasă de venit.

5. Concluzii

Astfel cum s-a menționat mai sus, prezentul raport se bazează pe contribuțiile primite de la toate statele membre, mai puțin patru (Franța, Grecia, Luxemburg și Malta), și pe rapoartele transmise de cele trei organisme recunoscute din țările furnizoare.

a) Punerea în aplicare de către statele membre ale UE

Cu toate că, potrivit statisticilor furnizate de organismele recunoscute din Groenlanda și din Nunavut, mai multe state membre ale UE au importat produse derivate din focă care intră sub incidența excepției privind „comunitatea inuită sau alte comunități indigene”, doar Danemarca a raportat astfel de importuri.

Majoritatea statelor membre nu au populații de foci pe teritoriul lor. În statele membre nordice ale UE (Danemarca, Finlanda și Suedia) și în Estonia, populațiile de foci în creștere devin o problemă pentru pescari. Focile sunt percepute ca aducând prejudicii considerabile pescuitului local, întrucât se hrănesc cu capturile pescarilor, distrug echipamentele de pescuit și contaminează stocurile de pește cu paraziți.

Aceste patru state membre autorizează vânarea focilor în scopuri de gestionare a resurselor marine, cu condiția să fie respectate norme stricte în ceea ce privește cotele/sezonul/zonele de vânătoare, instruirea vânătorilor, considerațiile privind bunăstarea animalelor, metoda de ucidere utilizată, tipul de puști și de muniție. Cele patru state membre regretă faptul că excepția privind gestionarea resurselor marine a fost retrasă din Regulamentul UE privind comercializarea produselor derivate din focă, făcând ilegală introducerea pe piața UE a produselor derivate din focă de către vânători. Aceste state consideră că faptul că doar vânătorii înșiși pot utiliza produsele derivate din focă pentru uzul lor personal descurajează vânarea focilor, care ajunge să fie mai costisitoare decât beneficiile care pot fi obținute în urma ei. Statele respective susțin, de asemenea, că nu se pot utiliza toate părțile focilor capturate, iar faptul că carcasele acestora ajung în depozitele de deșeuri contravine principiului utilizării durabile a resurselor. Potrivit Suediei, foca ar trebui să fie valorificată ca resursă, iar valoarea economică a turismului pentru vânătoare și a vânzării de produse derivate

din focă ar trebui analizată în comparație cu costul despăgubirii pentru daunele provocate de foci pescarilor, măsură prevăzută de legislația națională. Cele patru state membre susțin că comerțul cu produse derivate din focă nu a fost niciodată un sector mare, cu randament economic semnificativ, dar că, în zonele de coastă, acesta poate contribui la asigurarea veniturilor și la susținerea valorilor culturale. Aceste state pledează pentru autorizarea cel puțin a vânzării la scară mică a obiectelor de artizanat realizate de comunitățile locale, pentru a compensa cheltuielile aferente vânătorii și a pune în valoare creativitatea și tradițiile acestor comunități.

Efectivele de foci sunt monitorizate îndeaproape în aceste patru state membre, iar numărul mic de foci vânate în perioada de raportare a avut un impact practic nesemnificativ asupra dimensiunii și stării de conservare a populațiilor în creștere de foci din speciile *Halichoerus grypus*, *Pusa hispida* și *Phoca vitulina*. Potrivit acestor patru țări, o vânare a focilor desfășurată în scopul gestionării durabile a resurselor marine, cu respectarea deplină a bunăstării animalelor și cu utilizarea tuturor părților animalelor capturate, în loc ca acestea să fie irosite, nu ar trebui să creeze preocupări de ordin moral pentru opinia publică. O anchetă socială recentă arată, de exemplu, că 50 % dintre cetățenii finlandezi au o atitudine pozitivă față de comercializarea la scară mică a produselor derivate din focă.

b) Punerea în aplicare de către organismele recunoscute

Organismele recunoscute apreciază angajamentul UE de a respecta și de a promova drepturile populațiilor indigene, inclusiv dreptul de a-și desfășura în mod liber activitățile economice, și doresc să sprijine UE în garantarea faptului că aceste drepturi, dar și suveranitatea alimentară și reducerea sărăciei, sunt realizabile și abordabile prin intermediul legislației adoptate.

Cu toate acestea, din punctul de vedere al acestor organisme, regimul UE privind focile are efecte negative asupra comunității inuite sau a altor comunități indigene, iar cerințele de certificare au impus o sarcină nejustificată, cu caracter de descurajare, asupra producătorilor inuiți și a cumpărătorilor din Uniune. Groenlanda subliniază că comercializarea de produse derivate din focă este o activitate legitimă și sustenabilă, care nu ar trebui să fie obstrucționată sau stigmatizată, și că comunitatea inuită sau alte comunități indigene sunt preocupate de bunăstarea animalelor. Teritoriile de Nord-Vest lucrează în continuare la crearea cadrului administrativ adecvat pentru conformarea la excepție, dar, din perspectiva lor, regimul UE privind focile a distrus piața de produse derivate din focă din UE și ar fi îmbunătățit considerabil dacă UE ar conveni ca toate focile vânate de comunitatea inuită/inuvialuită să fie considerate conforme și, prin urmare, să fie certificate în mod automat. În viziunea Groenlandei, modalități alternative, mai puțin restrictive pentru comerț, de abordare a posibilelor preocupări percepute ale cetățenilor europeni și vânătoarea sustenabilă de foci, cu respectarea deplină a bunăstării animalelor, ar fi fost posibile fără regimul UE privind focile. În Groenlanda, numărul de foci capturate și numărul de piei de focă vândute pe piața internă sau internațională în perioada 2014-2017 a scăzut extrem de mult în comparație cu perioada de dinainte de instituirea regimului UE privind focile.

În Nunavut și în Teritoriile de Nord-Vest, regulamentul nu a avut niciun impact asupra efectivelor de foci, iar excepția nu a condus la intensificarea capturării, care continuă să se desfășoare în conformitate cu regulile de capturare și valorile comunității inuite. În Teritoriile de Nord-Vest, vânătorii inuvialuiți/inuiți de subzistență capturează în continuare focile în mod sustenabil, prin metode tradiționale și fără cruzime, ca sursă sănătoasă și accesibilă de hrană și sursă valoroasă de venituri.

Groenlanda îndeamnă UE să crească nivelul de conștientizare și să îmbunătățească informarea cetățenilor din UE cu privire la legalitatea comercializării produselor derivate din focă provenite de la foci vânate de comunitatea inuită sau de alte comunități indigene, restabilind astfel încrederea consumatorilor. Nunavut invită UE să organizeze reuniuni cu organismele recunoscute și cu alte părți interesate implicate, pentru a discuta modalități prin care se pot operaționaliza mai bine cerințele regulamentului în vederea maximizării beneficiilor excepției privind comunitatea inuită în acest context global în schimbare. Teritoriile de Nord-Vest îndeamnă UE să abordeze interdicția privind focile în cadrul unui forum public și să emită un comunicat prin care să confirme existența excepției privind comunitatea inuită și dreptul acestei comunități de a vinde în UE produse derivate din focă, precum și dreptul cetățenilor din UE de a deține, în mod legal, produse certificate derivate din focă.

6. Etapele următoare

Având în vedere problemele semnalate și preocupările exprimate de către cele patru state membre ale UE afectate de creșterea populației de foci și de către cele trei organisme recunoscute, Comisia Europeană va organiza în 2020 o reuniune specială a Grupului de experți ai autorităților de gestionare CITES competente din statele membre ale UE, dedicată în mod special comerțului cu produse derivate din focă, și va invita organismele recunoscute să participe la reuniune în cadrul punctelor de pe ordinea de zi care vor aborda aspectele care le privesc.